

Programma Rectoris Academici, Johannis Quistorpii, D. Theol. ... Quo ad eundem Exequias. B. Johanni Quasimodogenito Filiolo, Viri ... Dn. M. Davidis Harberdingii, Ecclesiastae T. Petrini vigilantissimi. die XXVI. Octobr. Anno M. DC. LXIX. Omnes, & omnium ordinum Academicos, invitat

Rostochii: Kilius, 1669

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777515075>

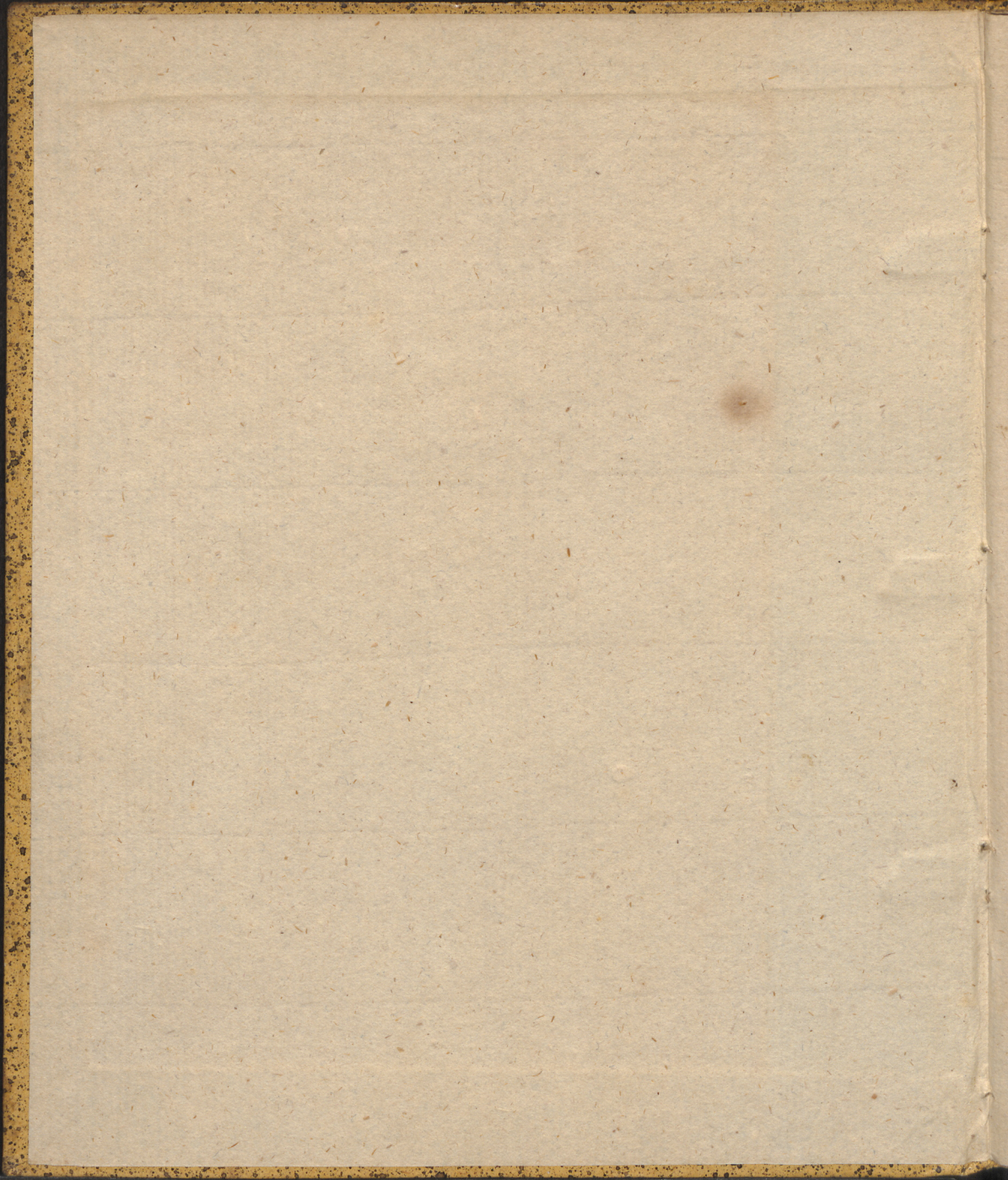
Druck Freier Zugang

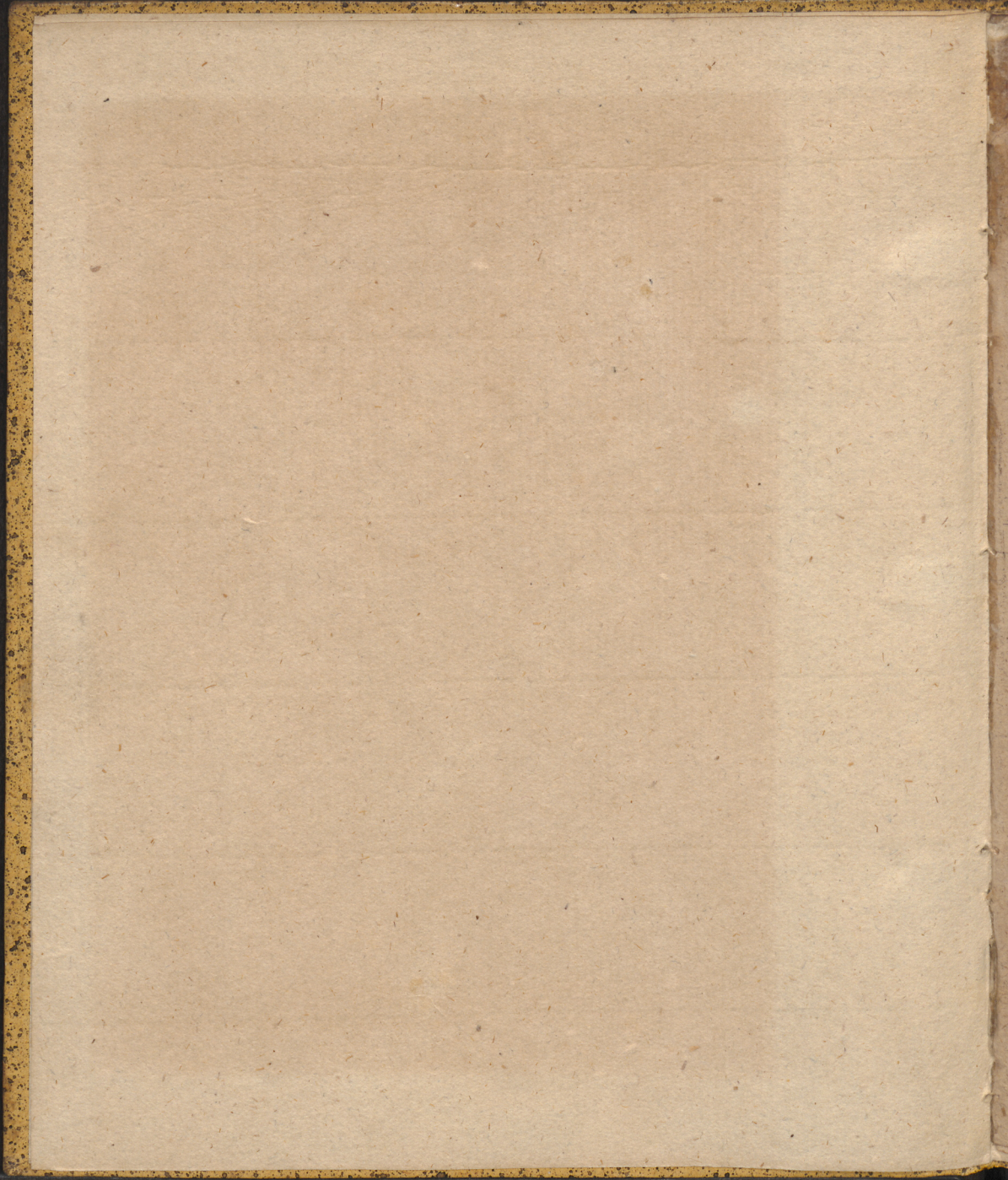

Qvistorp, J.,
in D. Harberding.

R. 1669.

67-

137.

PROGRAMMA

Reſtoris Academici,

JOHANNIS
QVISTORPII, D.

⊙EOA. Facult. & R. Miniſteri SENIORIS.

Quo
ad eundem
EXEQUIAS

B. JOHANNI

Quasimodogenito FILIOLO,

VIRI Pl. Reverendi

DN. M. DAVIDIS
HARBERDINGII,

Ecclesiastæ T. Petri vigilantissimi.

die XXVI. Octobr. Anno M. DC. LXIX.

Omnes, & omnium ordinum A-
cademicos, invitat.

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr.

BERNHARDUS in meditat. c. 2.

scribit:

Cur tantopere vitam istam desideramus? in qua quanto amplius vivimus, tanto plus peccamus? Quanto est vita longior, tantò culpa numerosior.

RECTOR ACAD.
D. JOH. QVISTORPIUS

ΘΕΟΛ. Fac. SENIOR & Past. Dom.

Aradoxon est homini
maximè conveniens: eò quisq;
perfectior est quò est imperfe-
ctior, id siquidem post lapsum
protoplastorum eheu! in diem
miseri mortales experimur, tan-
tum quemq; deficere innocen-
tiâ quantum ætate proficit &
contra, non quod quis perfe-
ctus esse queat, reclamationem enim peccatum originale, sed
quod dentur gradus perfectionis imperfectæ, ita ut
cum jugis sit in hærentis mali operatio, is minus conta-
minetur, qui minus, magis autem, qui plus annorum at-
tigerit & ne quis hic nobis denegat assensum suum
sistimus exemplum infantium; quis nescit? quanta in-
nata his sit gratia, qua tum hominum, tum ipsius quoq;
DEI favorem & amplexum sibi demereri & acquirere
valent, hujus rei rationem si scruteris certe nullam in-
venies aliam præter hanc, quod minus malitiæ habe-
ant quam quos multos jam annos scædissimè conspur-
cavit Diabolicum illud virus, ut adeo non mirū sit quod
tentat Clemens Alex. lib. I. Pædag. c. V. omnes qui
non sint fieri debere infantes jubens; quin Ipse
Chri-

Christus Matth. XVIII. puerum Apostolis sistit & ad imitationem eos adhortatur, & quod omni observatione dignissimum est, inquit, *Amen dico vobis nisi vos converteritis, & fiat is ut pueruli, nequaquam ingrediemini in regnum cœlorum*: ut itaque paulatim emergat assertionis nostræ veritas, necessum est ut curatius ponderemus hæc Christi verba: Infantes, per affectatam malitiã nihil tentant, & si quid mali perpetrent, fit hoc ex ignorantia; adulti, etsi hic saltem quoad alterum, quippe cognitionem tum boni tum mali sufficienter edocti, meliores ac perfectiores esse possent, tantum abest ut cognitione illâ utantur, ut eã potius turpiter abutantur, eoque annitantur, ut astutiã quantum in se est omnes miserè decipiant, adeoque utrinque peiores ipsis infantibus deprehendantur, quamvis enim infantes sine malo non sint, majorem tamen merentur excusationem, quod sine proposito & absque omni deliberatione committant quicquid committunt, natu verò grandiores non simplex sed duplex accusat culpa, & quod malum commiserint, & quod scientes malum esse, non tamen intermiserint, nullatenus ergo iniquitatis accusandi sunt, qui quod in puerulis impunitum relinquunt, idem in senioribus severiùs corripiunt, liquet enim ex his, infantes dimidiam partem esse meliores, vel ut rectiùs loquar, minus malos quam illi, & sanè nisi quis velit excludi ex regno cœlorum, omni-

omnino opus habet ut maturè valedicat Diabo-
licæ prudentiæ, quâ astuté & sapienter peccare
studet, revertaturque ad puerilem simplicitatem.
Infantes parentibus suis quin & quibusvis aliis de-
lectationem pariunt tantam, ut frequenti ample-
xu & exosulatione eorum non facile satiari que-
ant, est enim hæc planè singularis infantibus gra-
tia, ut nulli non blandiri videantur delectabili vul-
tu gestibusque jucundissimis, & tanè ipsum Chri-
stum singulari affectu Infantulos prosecutum fuis-
se, constat non tantùm ex illo, quod, cum sicut A-
dam in instanti perfectionem humanæ staturæ as-
sumere potuisset, infans tamen primum esse malu-
èrit, ad contestandum, se omnis quidem ætatis ho-
mines, & præprimis infantes ad regnum suum per-
ducendi gratiâ venisse; verum etiam ex blanda illa
infantium invitatione Marc. X. v. 14. *Sinite puerulos
venire ad me & ne prohibete eos talium enim est regnum
Dei.* quibus verbis beneplacitum suum in infantulis
vivi colorib; depinxit Servator: Cum autem nemo
intret regnum cœlorum nisi per beneplacitum Ser-
vatoris, necessum est ut & in hoc conformemur pu-
eris, studentes Deo & hominibus placere in vita
quantum fieri potest inculpata animiq; integritate.
His igitur & aliis multis modis, quos ut constitue-
ram recensere non licet, video enim omne Chartæ
spacium se subducere, cum infantes adultiore ante-
cellant

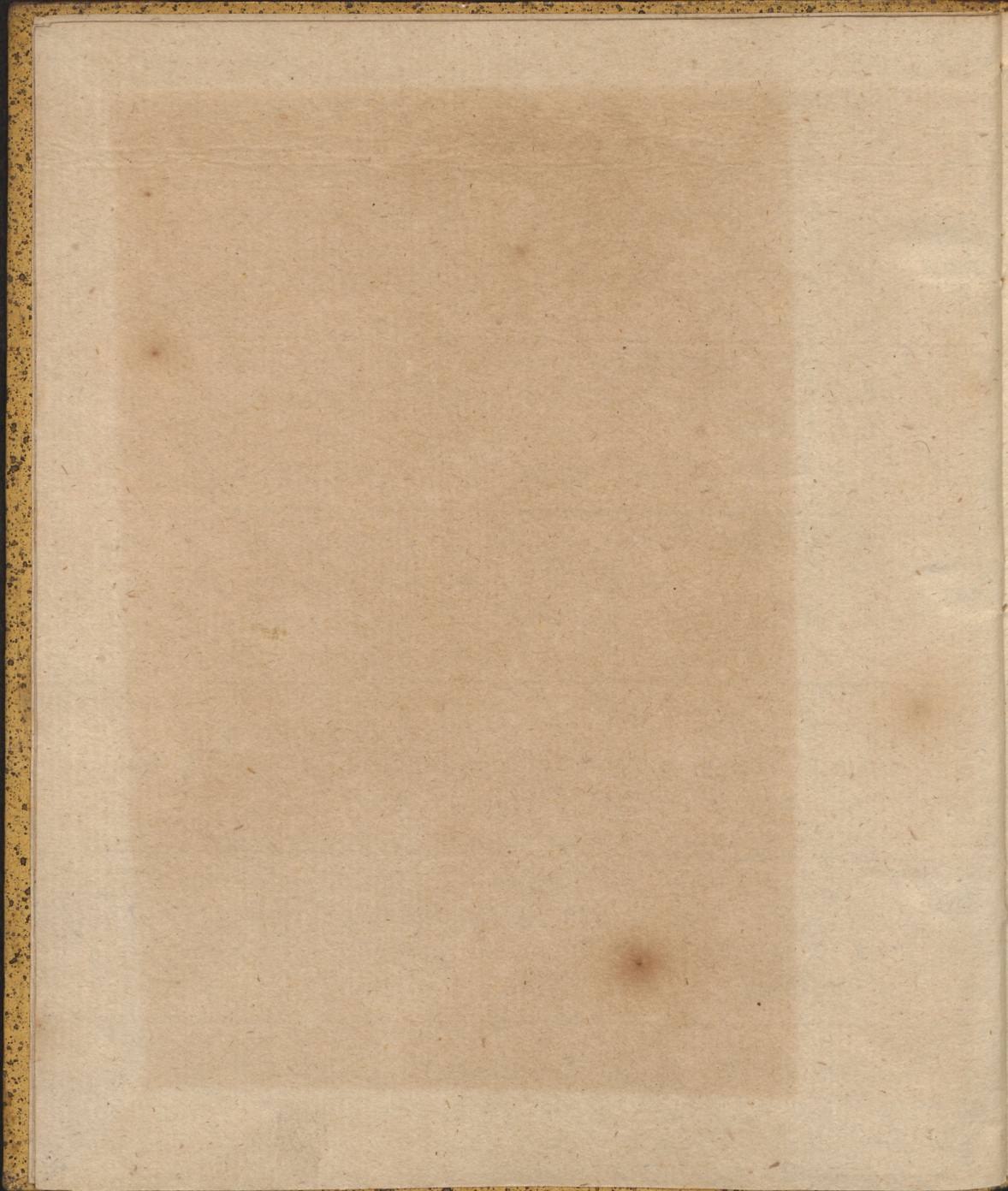
cellant, mirum non est, eosdem sæpe relictis post
se parentibus in luctu ad perfectiorem vitam abri-
pi, delectentur enim iis licet homines, magis tamen
delectatur Deus. Expertus hoc est R. David in filio-
lo suo quem ex Bathschebah susceperat hunc enim
etsi multis iisque ferventibus ad Deum suspiriis sibi
superstitem rogaret, Deo tamen sic volente nihil
obtinuit, hinc a deo lamentabili eum voce dimittit,
possumne eum revocare denuo? ego sum abiturus
ad ipsum, at ipse non est reversurus ad me, quasi di-
ceret, non amplius ille me, ceu adhuc miserum in
multis peccatis & miseriis concatenatum, sed ego
ipsum quippe in summâ perfectione jam constitu-
tum secuturus sum: sed in alieno exemplo nos de-
tineri quid jubet? DAVID n. ultra bis mille & sex-
centos abhinc annos jam in cælis cum filiolo exul-
tat fruens non illius solum sed omnium quoque
fidelium amplexu suavissimo. Noster autem DAVID
quid commeruit quæso, ut cuius nomen, ejus duram
quoque & calamiosam vicem experiri cogatur, Pa-
rentem dico infantis mellitissimi, *Virum Rev. Da.*
M. DAVID HARBERDINGIUM, Ecclesiasten ad
Div. Petri vigilantissimum, Collegam nostrum & af-
finē charissimum ob parem casum in summo luctu
constitutum & miserè querulantem de unico eoq;
primogenito filiolo; Spir. S summum dolorem de-
lineaturus, inquit Zach. XII, 10. *Plangent eum planctu*
quasi

quasi super unigenitum, & dolebunt eum ut doleri solet
in morte primogeniti. Utrumque cum mœstissimum
parentem una vice obruat quis est qui non condo-
leat? vix enim delictum hoc Parentum in lucem
prodierat, sc. 13. d. Augusti anni currentis, inter pri-
mam & secundam matutinam, ubi quo gaudio exce-
perint eum parentes constat ex gratiæ nomine, di-
ctus siquidem est JOHANNES, sed eheu! qui vix in
caluerat in sinu materno honestissimæ Matronæ
MARGARETHÆ SOPHIÆ Gantslers eum nimis
dira forseodem Anno d. 22. Octobr. inter primam
& secundam matut. abripit orbosque relinquit,
non ipsos tantum parentes sed & Avum Paternum
Virum Admodum Rev. deque Ecclesiâ sua meriti-
ssimum Dn. M. JOH. HARBERDINGIUM, itid.
Collegam nostrum venerandum? lugent penates
qui avidè pridem delectabilem hunc puerulum na-
cti erant, lugent parietes, luget tota domus, luctu
& dolore repleta sunt omnia. O lamentabilem ca-
sum o vicem calamitosam! omnium in auribus eju-
latus mixti susurrant, Sed cum stet irrevocabile fatû
quid est quod citra modum ejulemus, surgere igitur
Jubeo à lacrymis lugentium turbam, in primis
autem mœstissimum Parentem provoco ad exem-
plum *Davidis* cujus nomen & casum gerit proh
dolor! sistat lachrymas dulcis futuræ visionis recor-
datio, & annon dignum est, ut quem intensissimo
amore

amore prosequimur, eidem si in gaudio constitutus
sit congaudeamus, secus nos ipsos prodemus de
minus candidiore amore; hæc siquidem amoris na-
tura est, ut si bene esse noverit cui bene esse cupit,
et si ipse damno quodam afficiatur, propter dilecti
emolumentum, omnem tamen dolorem ex tali
malo redundantem recordatio felicitatis dilecti
facile leniat & diluat. hunc autem infantulū ad sum-
ma gaudia evectū quis dubitat? ex sinu Matris in sinū
Aviæ paternæ honoratissimæ olim Matronæ ILSÆ
Bischoffs/ jam dum quoq; triumphantis in cœlis, ex
conspectu Avi paterni in conspectum & amplexum
Avi Materni Viri olim Plurimum Rev. Dn. M. JOH.
Sänglers/ ad D. Petri Pastoris & Ecclesiæ Rostoch.
Superintendentis; Aviæque Maternæ ANNÆ Gu-
fawen/lectissimæ quondam Fæminæ & aliorum
per plurimum in glorioso Christi regno jam requie-
scentium, Ec quis est, qui non felicem prædicet pu-
ellum hunc, qui ex immundi mundi colluvie extra-
ctus, receptus est in sinum Abrahamæ. Vos C. A. Tan-
dem ea qua fas est humanitate compello, ut ad ho-
spitium sepulchrale funus hoc concomitari non ne-
gligatis. convenietur hodie circa primam in tem-
plo Petrino, Agite igitur hoc humanitatis officio fa-
vorem & benevolentiam debitam contesta-
ri annitimini. P. P. Rostochii,

d. AMANDI quo mihi scepra Acade-
mica solemniter tradita sunt, Anno 1669.

quasi super unigenitum, & dolebat
in morte primogeniti. Utrumque
parentem una vice obruat qui
leat; vix enim delictum hoc
prodierat, sc. 13. d. Augustianam
mam & secundam matutinam, u
perint eum parentes constat e
ctus siquidem est JOHANNES
caluerat in sinu materno hon
MARGARETHÆ SOPHIÆ
dira forseodem Anno d. 22. Oct
& secundam matut. abripit
non ipsos tantum parentes sed
Virum Admodum Rev. de quoc
tissimum Dn, M. JOH. HARB
Collegam nostrum venerandu
qui a vidē pridem delectabilem
cti erant, lugent parietes, lug
& dolore repleta sunt omnia.
sum o vicem calamitosam! om
latus mixti susurrant. Sed cum f
quid est quod citra modum eju
tur Jubeo à lacrymis lugentiu
aurem mœstissimum Parentem
plum *Davidis* cujus nomen d
dolor! sistat lachrymas dulcis fu
datio, &, annon dignum est, u

doleri solet
estissimum
non condo
in lucem
s, inter pri
odio exce
omine, di
qui vix in
Matronæ
eum nimis
primam
relinquit,
Paternum
sua meri
UM, itid.
it penates
rulum na
mus, luctu
bilem ca
ribus eju
abile fatū
rgere igi
, in primis
ad exem
erit proh
nis recor
entissimo
amore

